

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoCsp/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382453
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6123382453.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, vo veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. D. XXXX/XX, E., zastúpenej advokátkou JUDr. Luciou Lehmanovou, Fraňa Mojtu 43, Nitra, IČO: 50 173 201, o zaplatenie 787,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti III. výroku rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/120/2023-204 zo dňa 25. marca 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/120/2023-204 zo dňa 25. marca 2024 vo výroku III. m e n í tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 10Csp/120/2023-204 zo dňa 25. marca 2024 konanie v časti o zaplatenie istiny 787,69 eur a úroku 111,11 eur zastavil (výrok I.), žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie konal vo veci žaloby žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 787,69 eur, úrok v sume 998,76 eur a úrokom z omeškania 5 % ročne z 2071,69 eur od 06.02.2021 do 18.10.2022, 1943,29 eur od 19.10.2022 do 14.11.2022, 1814,89 eur od 15.11.2022 do 16.12.2022, 1686,49 eur od 17.12.2022 do 13.01.2023, 1558,09 eur od 14.01.2023 do 24.03.2023, 1429,69 eur od 25.03.2023 do 12.04.2023, 1301,29 eur od 13.04.2023 do 26.04.2023, 1172,89 eur od 27.04.2023 do 15.05.2023, 1044,49 eur od 16.05.2023 do 20.06.2023, 916,09 eur od 21.06.2023 do 13.7.2023 a 787,69 eur od 14.07.2023 do zaplatenia. Uplatnenú pohľadávku žiadal priznať titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru zo dňa 28. 09. 2016 právnym predchodcom žalobcu - Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vo výške 7.100,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok, ktoré však riadne a včas neplnila. Pretože ani na základe výzvy právneho predchodcu žalobcu a upozornenia na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu jej neplatenia žalovaná svoj dlh nezaplatila, vyhlásil v súlade so zmluvnými dojednaniami okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru k 21. 01. 2021. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 18. 02. 2021. Nakoľko žalovaná v 7- dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu neuhradila, dostala sa tak od 26. 02. 2021 do omeškania s jej zaplatením spolu s príslušenstvom. Pohľadávka proti žalovanej bola na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom ako postupcom a ním ako postupníkom dňa 14. 02. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07. 10. 2022, postúpená na žalobcu. Výška postúpenej pohľadávky bola vyčíslená postupcom k 30. 09. 2022. Žalovaná po

postúpení zaplatila 1.284,- eur, ktoré boli započítané na istinu úveru. V konaní si od žalovanej uplatnil časť nároku z nesplatenej istiny vo výške 787,69 eur s príslušenstvom a nezaplatenými zmluvnými úrokmi. Žalovaná po začatí konania zaplatila 898,80 eur, a preto žalobu v časti o zaplatenie istiny s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania vzal späť a trval na zaplatení úroku vo výške 887,65 eur a úroku z omeškania vo výške 236,29 eur.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo 011289211280916 zo dňa 28. 09. 2016 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke bezúčelový spotrebný úver vo výške 7.100,- eur, ktorý sa mu žalovaná zaviazala vrátiť spolu s úrokom 10,40 % ročne so zľavou z voliteľnej služby v 96. splátkach vo výške 115,- eur mesačne vrátane poistného, ktoré bolo 5,75 eur mesačne alebo s úrokom 12,40 % ročne bez zľavy z voliteľnej služby v 96. splátkach vo výške 122,71 eur mesačne, vrátane poistného, ktoré bolo 5,75 eur mesačne a zaplatiť v jednom aj druhom prípade poplatok za poskytnutie úveru vo výške 71,- eur. Prvá splátka bola splatná dňa 28.10.2016 s tým, že dátum konečnej splatnosti bol 28. 09. 2024. V zmluve bola uvedená priemerná RPMN 9,22 %. V čl. I bod. 5 zmluvy bolo dojednané, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace ak bol na ich zaplatenie písomne vyzývaný. Z čl. IV bod 5 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú podľa čl. III bod. 6 zmluvy jej súčasťou vyplýva, že dlžník je povinný splácať úver každý mesiac vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve v rámci dohodnutej lehoty splatnosti úveru. V čl. I. bod 8 zmluvy je uvedené, že žalovaná pristúpila k poisteniu úveru základný balík poistenia (pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti).

4. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 22. 01. 2021 vyplynulo, že veriteľ úver zosplatnil k 22. 01. 2021 a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 4.581,16 eur, z toho istiny 4.354,49 eur. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14. 02. 2020 uzavretej medzi veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom vyplýva, že veriteľ postúpil pohľadávku proti žalovanej z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 2.071,69 eur na istine na žalobcu, ktorý nie je bankou k 07. 10. 2022. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 10. 2023 vyplýva, že veriteľ oznámil žalovanej, že pohľadávku postúpil na žalobcu. Z dohody o uznaní dlhu zo dňa 03. 11. 2022 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou vyplýva, že žalovaná uznala, že žalobcovi dlhuje sumu 2.071,69 eur na istine a zaviazala sa ju vrátiť v splátkach vo výške 128,- eur mesačne.

5. Z dokladov predložených žalovanou súd zistil, že vyplýva, že žalobcovi uhradila žalovaná spolu 2.054,40 eur (16 x 128,40), z toho 1.155,60 eur pred podaním žaloby a 898,80 eur po podaní žaloby.

6. Súd prvej inštancie posúdil vec podľa ust. §§ 497, 499 a 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, a podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 6, 9, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka, podľa § 9 ods. 2 písm. k), písm. z/, § 11 ods. 1, písm. b, písm. d/, ods. 2, § 7 ods. 1, ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

7. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu a v zmysle právnej úpravy účinnej v čase vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorú na vec aplikoval, dospel k názoru, že RPMN by bola v danom prípade vyššia ako tá, ktorá bola v zmluve uvedená, a úver posúdil podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. ZoSÚ ako bezúročný a bezpoplatkový. V zmluve nebola uvedená platná priemerná ročná percentuálna miera nákladov, pretože banky ku dňu podpisu zmluvy poskytovali obdobné úvery za priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov 10,10 %, a nie 9,22 % tak, ako bolo v zmluve uvedené. Uvedenie platnej priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bolo pritom podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. ZoSÚ. Keďže uvedené mohlo u žalovanej vzbudiť presvedčenie o výhodnosti poskytovaného úveru, oproti úveru poskytovaného inými bankami, považoval úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. ZoSÚ aj z tohto dôvodu. Veriteľ nemá z uvedených dôvodov od žalovanej nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov.

8. Okrem vyššie uvedenému dospel konajúci súd prvej inštancie k tomu záveru, že žalovaná nebola v čase, keď jej veriteľ poskytol úver, zamestnaná, bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 220,- eur mesačne, mala dve vyživovacie povinnosti a hoci bola vydatá a jej manžel mal mať príjem cca

2.000,- eur mesačne (ktorý nebol preukázaný), bola dlžníčkou, resp. spoludlžníčkou pri troch úveroch v zostávajúcej výške 16.500,- eur, 28.400,- eur a 168,- eur, v celkovej výške mesačnej splátky 380,- eur mesačne. Keďže pre tento úver bola dohodnutá splátka vo výške 115,- eur mesačne, veriteľ výpočet ukazovateľa schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver nepoužil jej čistý príjem, náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb, osôb, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť, výšku splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce príjem žalovanej. Veriteľ preto hrubo porušil povinnosti podľa 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať tento úver. Z uvedených dôvodov tento úver považoval súd prvej inštancie za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z. z. ZoSÚ.

9. V konaní nebolo sporné, že vrátenie úveru bolo dohodnuté v splátkach, s platením ktorých sa žalovaná nesporne dostala do omeškania, pretože poslednú splátku veriteľovi zaplatila dňa 16. 09. 2020 a ďalšiu až 15. 04. 2021, veriteľ ju v tretej upomienke – pokus o zmier zo dňa 09. 12. 2020 upozornil na to, že ak dlžnú sumu neuhradí, bude od nej požadovať vrátenie celého úveru, ktoré upozornenie bolo žalovanej doručené dňa 14. 12. 2020. Žalovaná však dlžnú sumu neuhradila a keďže veriteľ úver zosplatnil dňa 22. 01. 2021, uplatnil si právo na predčasne vrátenie v lehote nie kratšej ako 15 dní (od 09. 12. 2020 do 21. 01. 2021) a po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 28. 09. 2020, ktoré použil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V konaní bolo preukázané, že veriteľ splnil všetky podmienky určené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby si mohol uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky (§ 565 OZ), a preto úver platne zosplatnil.

10. V konaní bolo preukázané, že pohľadávka proti žalovanej bola podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2020 spolu s jej prílohou a žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 07. 10. 2022 postúpená z veriteľa, ktorý je bankou na žalobcu, ktorý nie je bankou, s čím bola žalovaná podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka oboznámená oznámením doručeným najneskôr zo strany súdu. Pretože v konaní bolo preukázané, že veriteľ vyzval žalovanú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách písomne na plnenie a to výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 21. 01. 2021, ktorá môže byť výzvou v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a pretože žalovaná bola ku dňu postúpenia, t. j. ku dňu 07. 10. 2022 nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči veriteľovi, bola pohľadávka postúpená na žalobcu, ktorý nie je bankou platne, a preto považoval žalobcu v konaní za aktívne vecne legitimovaného na jej vymáhanie.

11. Súd prvej inštancie považoval za nesporné a preukázané, že veriteľ si splnil svoje povinnosti, pretože žalovanej poskytol úver vo výške 7.100,- eur, na ktorý mu žalovaná vrátila peňažné prostriedky minimálne v celkovej výške 9.399,95 eur. Z platobnej histórie žalovanej vyplynulo, že veriteľovi zaplatila pred postúpením pohľadávky 7.345,55 eur a po postúpení 2.054,40 eur, z tohto 898,80 eur po začatí konania. Pretože veriteľ má právo iba na vrátenie úveru bez úrokov a poplatkov, ktorá istina už bola žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi uhradená, nepovažoval žalobu v zostávajúcej časti úrokov a aj úrokov z omeškania, ktoré žalobca v konaní požadoval od žalovanej ešte zaplatiť, dôvodnú. Keďže žalobca vzal žalobu po začatí konania v časti späť istiny 787,69 eur a úroku 111,11 eur späť, súd konanie podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP zastavil a vo zvyšnej nedôvodnej časti žalobu zamietol.

12. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP), resp. zásadou procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 CSP). Tým, že žalovaná plnila žalobcovi istinu po začatí konania, procesne zavinila v rozsahu 100 % zastavenie konania a to bez ohľadu na to, či bola alebo nebola žaloba dôvodná. Súd by mal preto podľa § 255 ods. 1 CSP priznať nárok na náhradu trov konania žalobcovi proti žalovanej. V prípade, ak by aplikácia § 255 CSP viedla k neprimeraným tvrdom, umožňuje existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania strane, ktorej by inak patrila, podľa § 257 CSP nepriznať. Žalovaná tvrdila, že tieto dôvody spočívajú v jej postavení ako spotrebiteľky a správaní sa žalobcu, ktorý napriek tomu, že vedel, že nemá nárok na zaplatenie žalovanej sumy túto od nej prijímal a vyžadoval. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (viď napr. I. ÚS 387/2019), každé rozhodnutie súdu, ktorým súd neprizná sporovej strane náhradu trov konania, musí byť vo svojej podstate výnimočným rozhodnutím, prijatým na základe riadneho zváženia všetkých relevantných okolností konkrétneho prípadu a na základe prísne reštriktívneho výkladu § 257 CSP a v ňom obsiahnutej formulácie „dôvodov hodných osobitného zreteľa“. Súd bol toho názoru, že dôvody uvádzané žalovanou nie sú takými okolnosťami, ktoré by nepriznanie nároku

na náhradu trov konania žalobcovi odôvodňovali. Postavenie žalovanej ako spotrebiteľky nie je samo o sebe takou okolnosťou, a takouto okolnosťou nie sú ani okolnosti prejednávanej veci a podnikateľský charakter žalujúceho, ktorého právny predchodca porušil svoje povinnosti s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosť žalovanej splácať poskytnutý spotrebiteľský úver a tiež dbať na to, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky jej zákonné obligatórne náležitosti, z ktorého dôvodu posúdil žalobu ako nedôvodnú. Súd z uvedených dôvodov preto žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

13. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku III., ktorým súd rozhodoval o trovách konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. V odvolaní namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasila s tým, že u nej nie sú dané podmienky pre aplikáciu § 257 CSP. Uloženie povinnosti náhrady trov konania v rozsahu 100 % je v rozpore s dobrými mravmi a považuje ho i za neprimeranú tvrdosť. Poukázala na to, že súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu porušenie povinností veriteľa podľa § 7 ods. 20 zák. č. 129/2010 Z. z., čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver a uviedol nesprávnu výšku RPMN. Uviedla, že úver jej bol poskytnutý v sume 7.100,- eur a celkovo zaplatila sumu 9.988,72 eur, do podania žaloby bola zaplatená suma 9.089,92 eur a teda suma úveru bola preplatená. Potrebu aplikácie ust. § 257 CSP neodôvodňuje jej postavením v spore ako spotrebiteľky, ale skutočnosťou, že žalobca vedel, že žalobou uplatňuje nezákonný nárok, nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov z úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež namietala, že dohodu o uznaní dlhu žalobcovi nepodpísala. Konanie žalobcu je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku, kedy veriteľ zasiela výzvy a podáva žaloby napriek svojej vedomosti o nezákonnosti nároku. Výnimočnosť okolností vidí v tom, že žalobcovi zaplatila o 2.888,- eur viac, ako mal nárok a tieto zároveň predstavujú bezdôvodné obohatenie žalobcu na je úkor. Aj napriek tomu, že v podstate veci bola úspešná, súd vo zvyšku žalobu zamietol, procesne vec prehrala a ešte musí žalobcovi nahradiť trovy konania. Žalobca bol ten, ktorý nekonal poctivo s odbornou starostlivosťou a mal by za to niesť následky, nie naopak, byť odmenený v vylákaním nezákonných úrokov a poplatkov za úver a ešte aj priznaním mu nároku na náhradu väčšiny jeho trov konania. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok III. rozsudku zrušil a vec vrátil ohľadom rozhodnutia trov konania na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, tento výrok zmeniť tak, že súd neprizná žiadnej zo strán náhradu trov konania.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti, a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že žalobca vzal návrh v sume 898,80 eur späť z dôvodu úhrad žalovanej a teda v tejto časti zavinila zastavenie konania žalovaná, nie žalobca. Žalobca bol voči žalovanej úspešný v celom rozsahu, z toho dôvodu považuje žalobca priznanie náhrady trov konania za spravodlivé, a nie je daný žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa na rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi.

15. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poprela skutočnosť tvrdenú žalobcom, že bol úspešný v celom rozsahu. Žaloba žalobcu bola zamietnutá z dôvodu jej nedôvodnosti vo zvyšku, v ktorej neprišlo k zastaveniu konania z procesného hľadiska. Žalobca nepodal odvolanie voči zamietavému výroku rozhodnutia, a teda mala za to, že sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o nedôvodnosti jeho nároku v časti, v ktorej suma nebola uhradená. Žalobca nebol oprávnený ani nútený na podanie žaloby, pretože žiadny nárok v čase podania žaloby už neexistoval. Zotrvála na svojom návrhu produkovanom v podanom odvolaní a žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. V dôsledku odvolania podaného žalovanou proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to konkrétne proti výroku III., ktorým súd rozhodoval o trovách konania, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario pri aplikácii ust. § 388 CSP výrok III. o trovách konania zmenil.

17. Podľa § 396 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

18. O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovanou bolo potrebné v preskúmvanej veci rozhodnúť na základe posúdenia ich úspešnosti v spore, ktorú zásadu úspešnosti dopĺňa zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie.

19. Zásada úspechu vo veci je vyjadrená v ust. § 255 ods. 1 CSP. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne bránil svoje subjektívne právo, alebo právom chránený záujem, by mal mať právo na náhradu trov konania, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti procesnej strane, ktorá do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahovala. Právo úspešnej procesnej strane voči neúspešnej strane konania na náhradu trov vychádza zo základného štrukturálneho princípu, ktorý sa v civilnom sporovom procese uplatňuje, t. j. zo systému dvoch strán v kontradiktórnom postavení, v ktorého rámci strany vystupujú ako vzájomný odporcovia uplatňujúci v konaní protichodné záujmy. Úspech jednej procesnej strany je tak zároveň neúspechom jej procesného odporcu, pričom každá strana sa v medziach daných Civilným sporovým poriadkom snaží pomocou prostriedkov procesného útoku a obrany docieľiť vlastného víťazstva a prehry protistrany. Ak je procesná strana úspešná, mala by jej protistrana nahradiť trovy, ktoré pritom účelne vynaložila, lebo by bolo v rozpore s ochrannou funkciou civilného práva procesného, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry strany spôsobené len tým, že bola nútená dôvodne hájiť svoje práva, do ktorých niekto iný nedôvodne zasahoval. Také poňatie civilného procesu by bolo v rozpore s požiadavkou plnej a efektívnej súdnej ochrany a teda aj v rozpore s čl. 46 Ústavy SR.

20. Uvedenú zásadu dopĺňa zásada zodpovednosti za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, ktorá je vyjadrená v § 256 ods. 1 CSP. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Ak žalobca zobral žalobu späť pre správanie sa žalovaného spočívajúceho v dobrovoľnom plnení žalovaným v priebehu konania, z procesného hľadiska platí, že žalovaný zavinil zastavenie konania.

21. Na základe podaného odvolania žalovanou proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o trovách konania (výrok III.) tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť vo výroku III., pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

22. Odvolací súd uvádza, že predmetom konania na základe žaloby podanej žalobcom bola istina v sume 787,69 eur, úrok určený v pevnej sume 998,76 eur a úroky z omeškania 5 % ročne z jednotlivých súm odo dňa ich splatnosti až do ich zaplatenia a 5 % ročne zo sumy 787,69 eur (žalovaná istina) od 14. 07. 2023 do zaplatenia. Súd prvej inštancie zastavil konanie v časti žalovanej istiny 787,69 eur a úroku v sume 111,11 eur pre späťvzatie žaloby v tejto časti žalobcom, ktoré súd prvej inštancie správe posúdil

z hľadiska toho, ktorá zo strán zavinila zastavenie konania v tejto časti. Späťvzatie žaloby zavinila žalovaná, nakoľko v uvedenej časti plnila po podaní žaloby, a teda z procesného hľadiska spôsobila zastavenie konania žalovaná.

23. Súd prvej inštancie však v druhom výroku žalobu vo zvyšnej časti zamietol, pričom z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplynulo, že zastavenie konania spôsobila žalovaná v sume spolu 898,80 eur, teda táto suma predstavovala žalovanú istinu 787,69 eur a časť pevne žalovaného úroku vo výške 998,76 eur, teda z uvedeného úroku plnila žalovaná po podaní žaloby sumu 111,11 eur. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti žalovaného úroku stanoveného v pevnej sume 887,65 eur (pôvodne žalovaný úrok určený v pevnej sume 998,76 (998,76 – 111,11 = 887,65)). Táto skutočnosť, teda že žalovaná bola v konaní úspešná v sume 887,65 eur a úroku z omeškania z jednotlivých splátok, ako i úroku z omeškania z istiny 787,69 eur sa pri jeho rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania žiadnym spôsobom neprejavil. Súd prvej inštancie teda pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal len zavinenie strán sporu vo vzťahu k výroku, ktorým bolo konanie zastavené, avšak nerozhodol o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k neúspechu strán sporu vo vzťahu k zostávajúcej časti žalovanej sumy, ktorá zostala predmetom konania v tej časti, kde nedošlo k plneniu po podaní žaloby a kde posudzoval dôvodnosť žaloby vo vzťahu k zostávajúcej časti žalovaného úroku stanoveného pevnou sumou, ako i úroku z omeškania k jednotlivým plneným splátkam po splatnosti, ako i úroku z omeškania zo žalovanej istiny do jej zaplatenia. V tejto časti bola úspešná žalovaná, keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol, a preto vzniklo právo žalovanej na náhradu trov konania v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalobu zamietol. Vzhľadom na to, že žaloba bola zamietnutá približne v rovnakej sume, v akej bolo konanie zastavené, bude zodpovedať spravodlivému usporiadaniu a rozhodnutiu o náhrade trov konania rozhodnutie, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Takýto spôsob rozhodnutia navrhla v podanom odvolaní aj žalovaná, pričom odvolací súd nepovažoval za hospodárne výrok III. rozsudku zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, keďže o trovách konania mohol rozhodnúť sám a týmto spôsobom napraviť pochybenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom v zmysle § 396 ods. 1 a keďže žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % aplikujúc § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).